

Dank je.
(*t gaat zitten.*)
de lust
Die is
de schrijver
Niet goed.
de trots
Ik geloof niet dat ik dit nog overleef.
de stervende
Schatje, je hoeft niks te overleven.
de trots
Het doet hier pijn.
de stervende
Waar ?
Dat kan niet schat, dat is psychisch
de trots
Steken.
de schrijver
Ga even liggen.
de lust
Ik denk niet dat ze dat wil, ze wil nooit liggen.
de trots
Dank je.
(*t gaat liggen.*)
de trots
Ik wil graag dat je op precies dezelfde plek gaat staan. Alsof je nooit bent weggeweest.
Je plekje is nog warm. Alsof je nooit bent weggeweest.

de oudste
Was het hier, mijn plekje ?
Was het ergens anders.
de trots
Ergens anders, denk ik.
Voel, het is nog warm.
de trots
Net als vroeger.
Het doet de tussentijd teniet. Hij kon er niets aan doen.
Zijn geduld was op.
de oudste
Ik kon er wel wat aan doen.
de trots
Je kon er niets aan doen.
Helemaal niets.
Je geduld was even op.
de trots
Ja ?
de oudste
Ja.
de schrijver
Moet ik verder lezen ?

pauze

HET IS GENOEG GEWEEST.
ZE ZULLEN NIET VERTREKKEN.
VANOCHTEND WERD IK WAKKER EN TOEN DRONG HET TOT ME DOOR.
ZE ZULLEN NIET VERTREKKEN.
DE IMBECIELEN
IK BEGRIJP ZE WEL
IK HEB GEZEGD.
TEGEN HEM. MIJN MAN.
VANOCHTEND.
HEB IK HET GEZEGD.
WE GAAN, ZEI IK. ZO SIMPEL.
HET IS GENOEG GEWEEST.
IK KAN NIET MEER.
WE GAAN HIER WEG. WE ZULLEN DOOR DE ACHTERDEUR VERTREKKEN.
ZE ZULLEN HET NIET MERKEN.
OF WEL.
HET IS ME OM HET EVEN.
DE KEUZE IS AAN HEN.
HIER BEGINT MIJN LEVEN.
(*onder deze scène pakt de oudste de rest van de koffers uit, behalve die van de stervende*)

de trots
Hoor je iets ? Ja, je hoort iets.
Even luisteren.
Even goed luisteren. Of je er niet naast zit.
Of het werkelijk zo is.
Ssssst.
Ssssst.
de lust
Mag ik je weer eventjes bewenen ?
de stervende
Ja hoor. Rouw is zo rustgevend.
Rouw. Hebben we niet iemand die ons van kant zou willen maken ?
Mij, maar toch het liefste allemaal.
Ik vind eigenlijk dat we tegelijk de dood in moeten.
de lust
Een vijfling gaat niet dood, die gaat er vandoor. Ben je dood aan het gaan ?
de stervende
Je zegt het.
de lust
Wil je niet nog even wachten ?
Ga je met me mee ?
de stervende
Nee, nee, dat kan niet.
de lust
Kom op, trek je wanten aan.
de trots
Ja hoor, het is geen gedachte. Het is werkelijk iets.
Heb ik werkelijk iets gehoord ? Nog eens, je kunt niet voorzichtig genoeg zijn.
de lust
Het is rustig. Ze zullen ons niet zien op straat.
de stervende
Laat me, ik ben stervende.
de lust
Heb je pijn ? Kun je nog lopen ?
Je moet kunnen lopen.

de stervende
Ligt het aan mij dat ik het leven niet meer aan kan met dit soort mensen.
de lust
Als we nu niet lopen, lopen we nooit meer. Wie weet waar we kunnen komen. Wat we te zien krijgen. Ze wachten op ons. We moeten de rivieren nog bestormen. Zien waar de wormen zich verschuilen. Kom sta op.
de stervende
Ik wil niet weg nu.
de lust
Als je de hoek om bent vergeet je alles. Alleen de hoek om. Hou mijn hand vast. Laat me nu niet stikken. We moeten.
de stervende
Ik ga niet.
de lust
Dus we gaan niet ?
de stervende
Nee.
de lust
Weten we dat zeker ?
de stervende
Ja.
de lust
Goed.
We geven niet op. Vandaag niet en nooit niet.
de trots
Een mens kan zichzelf belazeren weet je.
Heel gemakkelijk zelfs.
Als ik tegen mezelf zeg dat ik iets hoorde, dan geloof ik dat bijna.
En voor je het weet, was het niet waar.
Had je niks gehoord.
Ha ha.
Maar nu het geluid.
Welk geluid ? Dat je hoorde.
Waar kwam het vandaan ?
Van achter de deur. Van achter de deur.
Kan dat ?
Je weet dat er iets achter de deur is.
Dat is zeker.
Dat is geen valse gedachte.
Leek het geluid op lopen ?
Ik dacht het niet. Ik dacht het wel.
Wie zou het zijn ?
Wie zou het in godsnaam kunnen zijn
Moeder, het was moeder.
Ik hoor stappen.
de oudste
Ha ha, vergeet het zus.
de trots
Ik hoor stappen.
de oudste
Je ziet verkeerd, ze komt niet meer.
Ga zitten en denk aan wat anders. Je gave is vergruizeld.
de schrijver
IK GOOI DIT DAGBOEK VOOR JULLIE DOOR BRIEVENBUS.
DIE ENE KON TOCH LEZEN ?
EINDE
de oudste

We hebben hard gewerkt ons hele leven, de klompen staan nog in de klei.
En wat heeft het ons opgeleverd ?
de stervende
Ik weet het niet.
de oudste
Als ik hier in mijn eentje was, dan was het goed geweest, dan had het niet gestormd in moeders hoofd.
de stervende
Misschien moeten we niet teveel meer praten. Verkeerde dingen worden makkelijk gezegd.
Zou jij niet willen weten wat er in mijn koffer zit ?
de oudste
Ach.
de stervende
Maak maar open.
de oudste
Laat maar.
de stervende
Maak open !
(*o maakt de koffer open*)
de oudste
Papa's jachtgeweer ?
de stervende
Maak me dood.
de oudste
Wat ?
de stervende
Maak me dood, alsjeblieft.
En daarna alle anderen. Dan ben je weer alleen.
de oudste
Ik denk dat je verleden je teveel geworden is.
de stervende
Maak me dood. Dat wil je toch zo graag. Het is je lot, dus draag het.
de oudste
Kunnen we niet nog een poging doen. De dingen op een rijtje. Geen paniek, we zijn met vijf. We vinden overal een reden voor. De bagage en de deur. Twee vrij belangrijke gegevens.
de stervende
Ik wil dood.
Help me.
Help me.

pauze

(*o probeert op de deur te kloppen*)
de stervende
Je kunt wel kloppen, maar ze doet toch niet open.
de oudste
Je kunt nooit weten. Denk je dat ze dood is ?
de stervende
Wie ?
de oudste
Mijn moeder. Ze roept ons wel. Het is een goede moeder. Ze is het wachten waard.

EINDE

© 1990 Heleen Verburg